

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 8T/102/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010447
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Penjaková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5920010447.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou JUDr. Miriam PENJAKOVOU v trestnej veci proti obžalovanému M. W., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvalé bydlisko T., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina, stíhaného pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.04.2021 v Ružomberku, takto

rozhodol:

obžalovaný

M. W., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom T., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

uznáva sa za vinného, že

dňa 10.11.2018 v čase okolo 20.50 h v priestoroch prijímacej miestnosti budovy Protialkolickej záchytnej stanice Bulovka, na ulici Bulovka pri Nemocnici na Bulovke, Budínova č. p. 3, Praha 8-Libeň, Česká republika, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol počas výkonu služby strážnika Mestskej polície hlavného mesta Prahy W. P., nar. XX.XX.XXXX tak, že potom čo bol zaistený pre svoje agresívne správanie po požití alkoholu a eskortovaný hliadkou Mestskej polície hlavného mesta Prahy na Záchytnú stanicu Bulovka, neustále slovne urážal prítomných strážnikov Mestskej polície hlavného mesta Prahy a príslušníkov Polície Českej republiky, kopal a pľul okolo seba a následne bol umiestnený do prijímacej miestnosti záchytnej stanice, kde kopal okolo seba proti zakročujúcim strážnikom mestskej polície, vrátane poškodeného W. P., pričom jedným kopom nohy zasiahol poškodeného do dolnej končatiny v oblasti lýtka a druhým kopom nohy do pravej hornej končatiny v oblasti zápästia, čím spôsobil poškodenému strážnikovi Mestskej polície hlavného mesta Praha, W. P., supkapilárnu zlomeninu V. záprstnej kosti pravej ruky s potrebnou dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu štyridsať dní,
t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spôsobil ním ublíženie na zdraví,

čím spáchal

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu T. sp.zn. 1T/19/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatný 20.03.2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému Zdravotní poisťovňa Ministerstva vnútra ČR, se sídlím Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, IČ: 47114304 vo výške 5.047,-Kč a poškodenému Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, Korunní 98, 101 00 Praha 1 vo výške 5.950,-Kč.

o d ť o v o d n e n i e :

Námestníčka okresného prokurátora v Ružomberku podala na obžalovaného M. W., nar. XX.XX.XXXX pod sp.zn. Pv 255/19/5508 zo dňa 23.12.2020 obžalobu pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti predmetnej obžaloby.

Obžalovaný M. W. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, a ku skutku uviedol, že tento si nepamätá, ale podľa toho čo čítal, tak vie, že je tam svedok, ktorý uviedol, že poškodený si ruku buchol o kovovú konštrukciu rámu pri tom, keď obžalovaného otáčali na druhú stranu a mala to byť silná rana. Malo sa to stať pri kurtovaní obžalovaného, mal to povedať sám poškodený. Obžalovaný ďalej uviedol, že je závislý od alkoholu, chcel sa liečiť v zahraničí, ale keďže nie je ich občanom, nemohol sa tam liečiť. S pervitínom začal niekedy v roku 2019, ale mu to nechutilo. Skutku, ktorého sa dopustil v roku 2018, tak asi bol pod vplyvom alkoholu, vtedy pil aj fetoval.

V rámci dokazovania súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka poškodeného W. P. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že v deň, keď došlo k jeho zraneniu bol na začiatku nočnej zmeny vyslaný operačným dôstojníkom Krajského riaditeľstva polície Praha na miestne oddelenie polície Kyje v Prahe. Je to obvyklá spolupráca medzi štátnou a mestskou políciou na základe verejnoprávnej zmluvy. V budove miestneho oddelenia polície Kyje sa spolu s hliadkou PMJ nachádzala osoba obžalovaného W., ktorého mali previesť na protialkoholickú záchytnú stanicu Bulovka. Prítomná hliadka im oznámila, že muž napádal ľudí v metre a použili proti nemu taser. V tom čase bol obžalovaný pokojný, ležal na boku so spútanými rukami. Od štátnej polície osobu prevzali a umiestnili ho do prevozného vozidla, do jeho zadnej časti. Prevoz vykonávali celkovo traja, okrem neho tam bol ešte V. S. a W. W.. V priebehu jazdy sa začal obžalovaný chovať agresívne, niečo nezrozumiteľné kričal a kopal okolo seba. Po príchode na záchytku ho vyviedli z auta do prijímacej časti záchytky, kde sa obžalovaný opäť choval agresívne a kopal okolo seba, nadával a vyhrážal sa. V prijímacej časti záchytnej stanice sa nachádzal poškodený spolu s kolegom S.om a s dvoma zamestnancami. Vzhľadom na odstup času si už nepamätá v akej polohe sa nachádzal obžalovaný, keď ho kopol, ale jedenkrát ho kopol určite do nohy a potom do ruky a tým kopom do ruky mu zlomil záprsnú kosť pravej ruky. To je popísané v lekárskej správe. V súčasnosti si nevybaví či obžalovaný ležal na zemi alebo stál, keď ho kopol. Bezprostredne popisoval priebeh pri výsluchu do úradného záznamu o podaní vysvetlenia a popísal to aj do úradného záznamu k zákroku. Ďalej svedok poškodený uviedol, že ruka ho začala veľmi bolieť, ale zákrok dokončili a obžalovaného položili na posteľ, kde bol zamestnancami PZS prikurtovaný k posteli. Potom si hneď všimol, že mu ruka opúcha, preto zákrok nahlásil operačnému dôstojníkovi a išiel na ošetrovanie do nemocnice. Kvôli uvedenému zraneniu bol práceneschopný do začiatku januára 2019. Zranenie ho obmedzovalo, pretože je pravák a mal zasadené tri prsty. Po uplynutí troch týždňov už nastúpil do práce, na ruke však nosil ortézu, nakoľko kosť mu praskla znovu. V trestnom konaní si poškodený neuplatnil nárok na náhradu

škody, nakoľko náhrada platu mu bola vyplatená zamestnávateľom a bola mu vyplatená aj poisťka z úrazového poistenia.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka V. A. z prípravného konania, v ktorej vypovedal, že pracuje ako ošetrovateľ na záchytnej a protialkoholickej stanici Bulovka. V deň keď slúžil s W. B. priviezla mestská polícia na záchytku opitého muža. V prijímacej miestnosti sa nachádzal kolega B., strážnik P., ďalší mestský policajti a svedok. Pamätá si ako strážnici chytili obžalovaného, spacificovali a odviekli na prvé poschodie na lôžkovú časť, kde ten muž okolo seba stále kopal, pľul, nadával, bol proste agresívny, a preto ho museli pripútať na lôžko, aby neublížil hlavne sebe, alebo niekomu inému. Vybavuje si svedok, že pán P. sa sťažoval, že ho bolí ruka, že ho ten muž pokopal. Svedok si už nepamätá do ktorej ruky, až potom sa dozvedel, že to mal W. P. zlomené. Ďalej svedok uviedol, že podľa prejavu obžalovaného W. mal pocit, že tento bol nielen pod vplyvom alkoholu, ale ja pod vplyvom iných návykových látok.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka V. A. prostredníctvom videokonferencie, a ktorý vypovedal, že s odstupom času si už presne nepamätá na skutok, ale pamätá si, že obžalovaný bol dovezený na záchytku, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu a bol veľmi agresívny. Došlo tam aj k priamej konfrontácii, ktorej sa nezúčastnil, ale keďže bol obžalovaný agresívny, tak za pomoci policajtov bol spacificovaný a daný na lôžko na oddelenie na prvom poschodí, kde bol pripútaný. Malo tam dôjsť k napadnutiu, ku kopnutiu do hornej končatiny a k zlomeniu článku prstov poškodenému W.ovi P.. Obžalovaný už pri vystupovaní z auta javil známky agresie, bol ako nepríčetný, a preto postupovali tak, ako uviedol. Pamätá sa, že obžalovanému sa snažili urobiť dychovú skúšku na zistenie alkoholu v dychu, ale sa im to nepodarilo, preto odobrali krv. Svedok potvrdil, že bol prítomný počas pacifikácie obžalovaného, keď ho umiestňovali na fixačné pásy, na kurty, na lôžkovom oddelení na prvom poschodí, nakoľko javil veľké známky agresie. Svedok V. A. potvrdil, že nebol prítomný konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, nakoľko bol v prijímacej ambulancii, ale počul hluk, tak vyšiel a videl, ako poškodený si drží pravú končatinu v časti prstov, nakoľko ho bolela. Počul hluk, nakoľko tam boli viacerí príslušníci polície, boli tam štátni ale aj mestský policajti. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný kládol aktívny odpor, tak bol prikurtovaný za asistencie polície a bezpečnostných zložiek bol spacificovaný a pripútaný na lôžku, bol daný do tzv. stabilizačnej polohy, aby si nemohol ublížiť, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu. Svedok si pamätá, že pacifikácie sa zúčastnili dvaja sanitári a dvaja policajti, poškodený tam nebol, nakoľko bol zranený. Svedok potvrdil, že o priebehu skutku vypovedal viackrát a pamätá si skoršiu výpoveď ako teraz.

Z dôvodu rozporu vo výpovedi obhajca obžalovaného navrhol prečítať časť výpovede svedka z prípravného konania, v ktorej uviedol, že na záchytku priviezla mestská polícia opitého muža, ale svedok nebol pri prijatí v prijímacej miestnosti, ale pohyboval sa normálne v časte príjmu. Mal inú prácu. Potom sa začalo niečo diať, všetci sa zbehli do prijímacej miestnosti, aj svedok. Bol tam vtedy kolega B., strážnik P. a jeho kolega. Pamätá si, že strážnici obžalovaného chytili, spacificovali a odviekli na prvé poschodie na lôžkovú časť, kde obžalovaný okolo seba kopal, pľuval, nadával, bol proste agresívny a museli ho pripútať na lôžko, aby niekomu a hlavne sebe neublížil. Potom si svedok pamätal, že poškodený P. sa sťažoval, že ho bolí ruka, že ho ten muž pokopal. Svedok si už nevybavil, či na tej ruke, na ktorej to mal bolo niečo vidieť, len má dojem, že mu to povedal, a povedal mu, že má ísť na röntgen do nemocnice, ktorá je nad záchytkou. Potom sa svedok dozvedel, že to má P. zlomené. Svedok uviedol, že nevie ako malo dôjsť k tomuto zraneniu.

Po prečítaní rozpornej výpovede svedok uviedol, že už v súčasnosti si na to presne nepamätá, ale vypovedal to, čo mu ostalo v pamäti, že vo vestibule bol hluk, potom sa to rýchlo všetko zbehlo a prax je taká, že keď niekto je veľmi agresívny a pod vplyvom alkoholu, tak sa ho snažia rýchlo spacificovať a odviesť na lôžkovú časť.

Súd sa oboznámil s výpoveďou svedka V.a S.a z prípravného konania, v ktorej uviedol, že počas nočnej služby, ktorú vykonával s kolegom P. došlo k napadnutiu W. P. na protialkoholickú záchytnú a protialkoholickú stanicu Bulovka. Keď priviezli obžalovaného W. na záchytku, tento pľul a kopal okolo seba a vtedy kopol do ruky aj kolegu P.. Následne P. išiel na ošetrovanie do nemocnice na Bulovke, kde mu zistili zlomeninu na pravej ruke. Po nejakej dobe nosil sadru.

Svedok W. W. vypovedal v prípravnom konaní, že v deň skutku bol zaradený do zmiešanej hliadky so strážnikmi mestskej polície a za úlohu mali zvoz opilcov na záchytnú a protialkoholickú stanicu Bulovka. Slúžil so strážnikom P. a S. om od 19:00 do 07:00 hod. V tomto zložení na pokyn operačného dôstojníka sa presunuli na oddelenie polície Kyje, kde prevzali obžalovaného W.. Obžalovaný mal na ústach rúško,

pretože okolo seba pľul a taktiež mal založené putá, ale nevie či mal ruky vzadu alebo vpredu. Po príchode do záchytnej stanice on vybavoval administratívu v miestnosti sestier, avšak cez privreté dvere počul hluk, z čoho bolo zrejmé, že obžalovaný nespolupracuje. S obžalovaným boli dvaja strážnici a dvaja ošetrovatelia, pripojil sa k nim až keď viedli W. na lôžkovú časť. Po celú dobu obžalovaný vulgárne nadával, bol agresívny, cez dvere počul rany, akoby okolo seba kopal. Po zákroku si strážnik P. sťažoval na bolesť malíčka, povedal, že ho W. kopol a dosť ho to bojí. Zranenie mal napuchnuté, preto ho odviekli do nemocnice, kde mu zistili zlomeninu. Keďže obžalovaný počas odvedenia na lôžko bol agresívny, tak bolo potrebné zakročiť, boli tam dvaja strážnici a dvaja ošetrovatelia, pritom obžalovaný stále nadával, kopal okolo seba a bol furt agresívny, preto ho prikurtovali o lôžko.

Svedok W. B. v prípravnom konaní vypovedal, že v roku 2018 pracoval ako ošetrovateľ na záchytnej a protialkoholickej stanici Bulovka. Počas jeho služby strážnici P. a S. priviezli agresívneho muža, ktorého spoločne s policajtmí a kolegom A. om odviekli na poschodie na lôžkové oddelenie. Podrobnosti k incidentu si už svedok nepamätá, osoba však bola natoľko agresívna, že ho museli pripútať na posteľ. Následne sa P. sťažoval na bolesť ruky, on nevidel ako došlo k vzniku úrazu.

Súd na hlavnom pojednávaní sa oboznámil so znaleckým posudkom č. 131/2020 znalkyne MUDr. Jany Bullovej, z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie psychiatria, v ktorom znalkyňa uviedla, že u obžalovaného znaleckým vyšetrením nezistila prítomnosť duševnej poruchy alebo choroby v zmysle psychózy v minulosti, v súčasnosti, ani v čase spáchania trestného činu. U obžalovaného zistila prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu s prejavmi psychickej aj somatickej závislosti. Prítomný je aj syndróm závislosti na marihuane, pervitíne, pričom pred obmedzením na slobode išlo o aktívne užívanie pervitínu, od marihuany udával dvojiročnú abstinenciu. V čase spáchania skutku išlo u obžalovaného o stav jednoduchej alkoholovej opitosti stredne ťažkého stupňa bez narušeného kontaktu s realitou. Jeho rozpoznávacie schopnosti boli ľahko forenzne nevýznamne znížené, a to výlučne vplyvom dôsledku intoxikácie alkoholom, teda obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Jeho ovládacie schopnosti boli znížené len ľahko a forenzne nevýznamne prirodzeným a očakávaným účinkom užitej látky - alkoholu, teda svoje konanie mohol ovládať. Znalkyňa ako fakt uviedla, že obžalovaný si privedil vlastným pričinením daný stav a mal vedomosť o tom, ako sa mu mení jeho správanie v stave opitosti. Znalkyňa konštatovala, že obžalovaný chápe zmysel trestného konania v plnej miere a zistila u obžalovaného prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu, jedná sa o alkoholizmus v treťom vývojovom štádiu s rozvinutou psychickou aj somatickou zložkou. U obžalovaného je prítomný aj syndróm závislosti na marihuane a pervitíne. Pobyt obžalovaného na slobode považuje znalkyňa za nebezpečný, a preto mu navrhla uložiť ochrannú protialkoholickú a protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou.

Súd na hlavnom pojednávaní sa oboznámil aj so znaleckým posudkom č. 89/2020, znalca MUDr. Tibora Letku, znalca z odboru zdravotníctva, farmácia, odvetvie chirurgia, ktorý skonštatoval, že poškodený W. P. dňa 10.11.2018 vo večerných hodinách utrpel supkapitálnu zlomeninu V. záprstnej kosti pravej ruky bez posunu úlomkov. Jedná sa o zranenie, ktoré bolo spôsobené pôsobením fyzickej sily úderom, kopnutím do pravej ruky do oblasti piateho prsta. Znalec stanovil dobu liečby a obmedzenia obvyklého spôsobu života na 40 dní. Z lekárskeho hľadiska sa jedná o zranenia ľahké, stredné, nejedná sa o ťažké zranenie, nakoľko nebolo podrobené operačné riešenie, len liečba formou fixácie.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi, a to prevzatím trestného oznámenia z Českej republiky pre podozrenia spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, z ktorého bol podozrivý M. W., nar. XX.XX.XXXX, úradnými záznamom mesta Prahy, z ktorého mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. mal pri predvážaní zdravotníckym personálom na záchrannej stanici kopnúť pravou nohou W. P. a zasiahnuť ho do oblasti dlane pravej ruky, v ktorej poškodený W. P. pocítil prudkú bolesť. Vzhľadom k tomu, že tu vzniklo podozrenie na zlomeninu, celá vec bola oznámená operačnému dôstojníkovi a poškodený W. P. bol odvezený na ošetrovanie na ortopedickú ambulanciu v nemocnici na Bulovke, Praha 8. Lekárom bola konštatovaná zlomenina záprstnej kosti pravej ruky s dobou liečenia cca 5 týždňov. Ďalej sa súd oboznámil trestným rozkazom Českej republiky, Obvodného súdu Praha 1 zo dňa 17.10.2019, ktorým bol obžalovaný M. W. uznaný vinným z prečinu násilia proti úradnej osobe podľa § 325 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov, ako aj trest vyhostenia na 3 roky, s protokolom o väzobnom stíhaní obžalovaného M. W. a výzvou na vycestovanie z Českej republiky zo 17.10.2019, uznesením

Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. OT/48/2020 zo dňa 08.05.2020, ktorým obžalovaný M. W. bol vzatý do väzby dňa 06.05.2020 o 16.10 hod.. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. OT/48/2020 zo dňa 08.05.2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej sa súd oboznámil rozhodnutím o dočasnej práceneschopnosti poškodeného W. P., ktorý bol práceneschopný do 04.01.2019, vyjadrením hlavného mesta Prahy, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody za 14 dní dočasnej práceneschopnosti W. P., ktorá trvala od 13.11.2018 do 04.01.2019, v sume 5.950,-Kč, s potvrdením o strate na mzde, ako aj potvrdením, že v čase spáchania skutku svedok poškodený W. P. nebol pod vplyvom alkoholu. Ďalej sa súd oboznámil s uplatneným nárokom na náhradu škody Zdravotnej poisťovne Ministerstva vnútra Českej republiky, ktorí si uplatnili škodu vo výške 5.047,-Kč, dokladmi o vyčíslení regresnej pohľadávky poškodenému W.ovi P., ktorá bola vyplatená. Ďalej sa súd oboznámil so znaleckým posudkom MUDr. V.a Berana, Ph.D., ktorý potvrdil vo svojom znaleckom posudku, že W. P. utrpel podľa lekárskeho zistenia zlomeninu V. záprstnej kosti pravej ruky bez posunov úlomkov, zranenie vzniklo priamym účinkom tupého násillia, napr. úderom do pravej ruky, úderom dlaňovej hrany do prepážky a podobne. Vznik poranenia u W. P., ktorý vznikol kopnutím do pravej ruky zodpovedá vzniku predmetného poranenia. Poškodený bol obmedzený po dobu 5. týždňov, a to bolestivosťou poranenia, núteným znehybnením dvoch prstov pravej ruky v sadrovej fixácii s nutnosťou dodržiavania liečebného relatívne kludového režimu a obmedzením hybnosti pravej ruky. U poškodeného nastala práceneschopnosť po dobu 5. až 6. týždňov. Zlomenina záprstnej kosti pravej ruky nie je zranenie, ktoré by vážne ohrozovalo život poškodeného. Z úradného záznamu z 11.11.2018 polície Českej republiky, obvodného oddelenia Praha 3 mal súd za preukázané, že dňa 10.11.2018 o 20:30 hod. bol M. W. naložený do MOP Kyje a odvezený do DS MOP Kyje. V čase o 20:50 hod. bol M. W. odovzdaný do záchrannej stanice na Bulovke, kde na základe rozhodnutia ošetrojúceho lekára bol aj na záchytku umiestnený. U obžalovaného M. W. zistili prítomnosť alkoholu v dychu s výsledkom 2,37 promile alkoholu v dychu. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV Slovenskej republiky mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. bol vo období od 28.12.2017 do 04.12.2020 štyrikrát priestupkovo riešený za priestupky proti majetku, za priestupok, že neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci, ako aj za priestupok, že vykonával v obvode železničnej dráhy alebo o ochrannom pásme železničnej dráhy zakázanú alebo nepovolenú činnosť, za čo mu boli uložené blokové pokuty. Z odpisu evidencie registra trestov fyzických osôb Českej republiky mal súd za preukázané, že v Českej republike bol obžalovaný dvakrát súdom trestaný, v roku 2014 a v roku 2018, z trestného rozkazu Českej republiky Okresného súdu Plzeň - mesto, sp.zn. 1T/127/2014 zo dňa 28.11.2014 mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. bol uznaný vinným z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok a zákazom pobytu v okrese Plzeň - mesto na 2 roky. Z trestného rozkazu Okresného súdu v Mělníku sp.zn. 2T/12/2018 zo dňa 24.01.2018 mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. bol uznaný vinným z prečinu násillia proti úradnej osobe podľa § 325 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 228 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou na 15 mesiacov. Z odpisu evidencie registra trestov fyzických osôb Českej republiky mal súd za preukázané, že odsúdený M. W. bol trinásťkrát súdom trestaný v Rakúsku, Holandsku, Nemecku pre trestné činy krádeže, pre trestné činy útoku na verejného činiteľa alebo vyhrážania sa verejnému činiteľovi, spôsobeniu menej závažnej ujmy na zdraví a ďalšej trestnej činnosti, z odpisu registra trestov mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. bol doposiaľ dvadsaťkrát súdom trestaný za majetkovú trestnú činnosť spáchanú vo viacerých členských štátoch Európskej únie. Šesťkrát bol odsúdený za trestné činy spočívajúce v útoku na verejného činiteľa, a to justičnými orgánmi Českej republiky, Rakúskej republiky, Holandska aj Dánska. V roku 2016 bol odsúdený za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona Okresným súdom Ružomberok sp.zn. 1T/24/2016. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. OT/48/2020 zo dňa 08.05.2020, právoplatný 08.06.2020 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný trest obžalovaný vykonal dňa 06.01.2021. Ďalej sa súd oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/19/2018, z ktorého súd zistil, že obžalovaný M. W. bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/19/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatný 20.03.2019 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z centrálnej evidencie správnych

deliktov a priestupkov mal súd za preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát priestupkovo riešený za priestupky proti majetku a iné, za ktoré mu boli uložené blokové pokuty, z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Žilina mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. vykonáva od 06.01.2021 väzbu v ich ústave, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku si neplní na požadovanej úrovni, majú štyri negatívne záznamy, a to z 15.01.2021, 03.02.2021, 11.02.2021, kedy počas previerky početného stavu spal na lôžku. Prvé porušenie bolo riešené pohovorom a ďalšie dve boli riešené uložením disciplinárneho trestu formou pokarhania. Dňa 11.02.2021 počas výkon čiastkových prehliadok pri odchode z miestnosti určenej na vykonanie dôkladnej osobnej prehliadky sa začal správať nekontrolovateľne, začal behať po chodbe, hrubo nadával príslušníkom zboru, udieral časťami tela do steny a celové dvere, za čo mu bol uložený trest formou troch dní samoväzby. Od posledného vykonania disciplinárneho trestu správanie a vystupovanie obžalovaného už je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a príkazy a nariadenia rešpektuje a problémy už neudáva žiadne. Kontakt udržuje s rodinou. Z uvedeného vyplynulo, že obžalovaný disciplinárne odmenený nebol, disciplinárne potrestaný bol trikrát, dvakrát pokarhaním a jedenkrát samoväzbou, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania, postupujúc tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, dospel súd k záveru, že konanie obžalovaného M. W. napĺňa po subjektívnej ako aj objektívnej stránke všetky znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 323 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kto použije násilie a) v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo b) pre výkon právomoci verejného činiteľa, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) a spôsobí ním ublíženie na zdraví, b) a spôsobí ním väčšiu škodu, c) závažnejším spôsobom konania, alebo d) proti orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona, ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona, verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky. Ak ide o trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> a § 336d <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami, hospodárenie s ktorými podlieha kontrole Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky.

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších zmien a doplnkov, obecnú políciu tvoria príslušníci obecnej polície, ktorí sú zamestnancami obce. Pri plnení úloh majú postavenie verejného činiteľa.7) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/564/20200401>>

Objektom trestného činu útoku na verejného činiteľa je záujem na riadnom a nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa. Násilím v prípade tohto trestného činu sa rozumie použitie fyzickej sily proti telu verejného činiteľa, v úmysle pôsobiť na výkon jeho právomoci. Predpokladom naplnenia tohto pojmu nie je spôsobenie ujmy na zdraví verejného činiteľa, alebo spôsobenie škody verejnemu činiteľovi. Násilie však musí mať určitú intenzitu, preto by na naplnenie tohto pojmu nepostačovalo iba uchopenie napadnutej osoby za odev a lomcovanie s ním. Ochrana verejného činiteľa nie je spojená s osobou, ale s činnosťou. Z tohto dôvodu sa na ochranu verejného činiteľa vyžaduje, aby trestný čin páchatel spáchal v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo pre tento výkon.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie, mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. spáchanie skutku poprel. Spáchanie skutku je preukázané výpoveďou svedka poškodeného W. P., ktorý popísal spôsob ako došlo k zraneniu, a to zlomenine V. záprstnej kosti pravej ruky. Svedok poškodený potvrdil, že počas prevozu sa obžalovaný choval agresívne, kopal okolo seba, po príchode na záchytku ho vyviedli do prijímacej časti, kde sa opätovne choval agresívne, kopal okolo seba, nadával, vyhrážal sa, kde ho obžalovaný kopol jedenkrát do nohy a druhýkrát do ruky. Týmto kopom mu spôsobil zlomeninu záprstnej kosti pravej ruky. Podporné v tejto veci sú aj svedecké výpovede svedka V. A., ktorý potvrdil, že obžalovaný bol agresívny, bol opitý, spacifikovali ho a odviezli ho na prvé poschodie lôžkovej časti. Potvrdil, že obžalovaný kopal, pľul, nadával, bol agresívny, museli ho priviazať na lehátko. Zároveň svedok potvrdil, že obžalovaný kopol do ruky poškodeného, avšak to nevidel, ale pamätá si, že si poškodený sťažoval na bolesť pravej ruky a neskôr sa potvrdilo, že ruku mal zlomenú. Taktiež výpovede svedkov W.a B.a, W. W.a, V.a S.a potvrdzujú agresívne správanie obžalovaného M. W., ktorý počas pobytu na záchytnej stanici v Bulovke bol agresívny, kopal okolo seba, pľul, bránil sa, bol evidentne pod vplyvom alkoholu. Z výpovedí mal súd za preukázané, že skutok sa stal rýchlo, neočakávane a každý mal čo robiť, aby zvládli agresívne správanie obžalovaného. Charakter zranenia, ako aj vznik zranenia bol popísaný znalcom MUDr. Tiborom Letkom, znalcom odboru chirurgia, ktorý určil, že mechanizmom vzniknutého zranenia je pôsobenie fyzickej sily úderom, kopnutím do pravej ruky do oblasti V. prsta. Taktiež určil dobu PN a obmedzenia obvyklého spôsobu života u poškodeného W. P. na 40 dní, pričom zranenie malo priamy súvis s incidentom zo dňa 10.11.2018. Na podporu tohto znaleckého posudku súd poukazuje aj na znalecký posudok MUDr. V.a Berana, Ph.D., ktorý takisto potvrdil, že poranenie vzniklo priamym účinkom tupého násillia a kopnutie do pravej ruky W. P. môže vysvetliť vznik tohto predmetného poranenia, tak ako to uviedol poškodený. Z úradných záznamov, z ambulantných vyšetrení predložených poškodeným W. P. mal súd za preukázané, že práceneschopnosť u poškodeného trvala od 13.11.2018 do 07.01.2019, kedy nastúpil do práce. Z uvedeného teda vyplýva, že zranenie, ktoré utrpel poškodený W. P. zodpovedá ublíženiu na zdraví tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 123 ods. 2 Trestného zákona.

Z ďalších listinných dôkazov mal súd preukázané, že poškodený W. P. vykonával v čase činu služobný zákrok ako mestský policajt mestskej polície hlavného mesta Prahy. Dňa 10.11.2018 o 20.30 hod. bol obžalovaný M. W. naložený do MOP Kyje. Následne bol prevezený do DS MOP Kyje a o 20.50 hod. bol odovzdaný do záchytnej stanice na Bulovke, kde bol následne umiestnený na základe rozhodnutia konajúceho lekára. Z úradného záznamu mal súd za preukázané, že bol zisťovaný alkohol v dychu u obžalovaného s výsledkom 2,37 promile alkoholu.

S poukazom na vykonané dokazovanie obžalovaný M. W. použil fyzickú silu proti telu strážnika mestskej polície hlavného mesta Prahy v čase výkonu jeho služobných povinností (keď predávali obžalovaného v záchytnej stanici na Bulovke sa obžalovaný správal agresívne, kopal, pľul, nadával, teda konal v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, a to poškodeného W. P.), pričom poškodenému spôsobil zranenie, a to zlomeninu V. záprstnej kosti pravej ruky, ktoré svojím charakterom zodpovedá ublíženiu na zdraví tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 123 ods. 2 Trestného zákona. Súd mal z výpovedí svedkov, poškodeného W. P., V. A., V.a S.a, W. W.a za preukázané, že poškodený W. P. vykonával v čase skutku služobný zákrok ako strážnik mestskej polície hlavného mesta Prahy a teda v zmysle ustanovenia § 127 ods. 1 písm. e) Trestného zákonníku Českej republiky č. 40/2009 Zb. konal v postavení úradnej osoby. Analogicky v zmysle ustanovenia § 128 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie aj zamestnanec územnej samosprávy. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších zmien a doplnkov vyplýva, že príslušníkovi obecnej

polície Slovenskej republiky možno pri plnení úloh obecnej polície priznal postavenie verejného činiteľa, teda z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaný M. W. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože poškodený W. P. v čase spáchania skutku mal postavenie verejného činiteľa.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného M. W. ide o úmysel priamy v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, a to záujem spoločnosti na riadnom a nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa. Takéto správanie obžalovaného je uniformné s črtami jeho osobnosti, nakoľko obžalovaný si daný stav opitosti spôsobil vlastným pričinením, hoci mal vedomosť o tom, že ako sa zmení jeho správanie, že na udalosti si následne nepamätá.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného M. W. zistil z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, že doposiaľ bol šesťkrát priestupkovo riešený za priestupky proti majetku, ako aj pre iné, za čo mu boli uložené blokové pokuty, z odpisu registra trestov mal súd za preukázané, že obžalovaný bol dvadsaťkrát súdom trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť spáchanú vo viacerých štátoch Európskej únie. Šesťkrát bol odsúdený za trestné činy spočívajúce v útoku na verejného činiteľa, a to justičnými orgánmi v Českej republike, Rakúskej republike, v Holandsku a v Dánsku. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn.0T/48/2020 zo dňa 08.05.2020, právoplatný 08.06.2020 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný trest vykonal dňa 06.01.2021. Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Žilina súd mal za preukázané, že od 06.01.2021 sa obžalovaný nachádza vo výkone väzby, pričom obžalovaný doposiaľ disciplinárne odmenený nebol, disciplinárne potrestaný bol trikrát, dvakrát pokarhaný a jedenkrát samoväzbou. Obžalovaný má štyri záznamy, a to zo dňa 15.01.2021, 03.02.2021, 11.02.2021, kedy počas previerky početného stavu spal na lôžku, za prvé porušenie bol potrestaný pohovorom a za ďalšie dva porušenia mu boli uložené disciplinárne tresty formou pokarhania. Dňa 11.02.2021 počas výkonu čiastkových prehliadok pri odchode z miestnosti určenej na vykonanie dôkladnej osobnej prehliadky sa začal obžalovaný správať nekontrolovateľne, začal bežať po chodbe, hrubo nadával príslušníkom, udieral sa časťami tela o steny a celové dvere na chodbe, za čo mu bol uložený trest formou troch dní samoväzby. Po týchto vykonaných disciplinárnych trestoch vystupovanie a správanie u obžalovaného už je na požadovanej úrovni. Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/19/2018 mal súd za preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/19/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatný 20.03.2019 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti, a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, že už za trestný čin bol odsúdený. Poľahčujúce okolnosti súd podľa § 36 Trestného zákona nezistil. Súd zistil, že u obžalovaného v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona prevažujú priťažujúce okolnosti, a preto zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Základná zákonná trestná sadzba pri zločine útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona je v rozpätí od 3 rokov do 8 rokov, pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona je zvýšená trestná sadzba za použitia § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o 1/3, teda zvýšená trestná sadzba je v rozpätí od 4 rokov 8 mesiacov do 10 rokov 8 mesiacov.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obžalovaného M. W. je potrebné pôsobiť trestnom odňatia slobody nepodmienečne pri použití aplikácie § 41 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona. Súd ukladá trest s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, prihliadol na to, že obžalovaný bol už dvadsaťkrát súdom trestaný, doterajšie výkonu trestov ani podmienené odsúdenia v iných štátoch Európskej únie, ktoré mu boli uložené nevedli k jeho náprave, nevážil dobrodenie, ktoré mu bolo ponúknuté, nepoučil sa a

naďalej páchal trestnú činnosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd konštatuje, že trest u obžalovaného má plniť na jednej výchovnú funkciu a na druhej strane represívnu funkciu, ktorá je prostredníctvom nepodmienečného trestu predovšetkým ochranou spoločnosti pred obžalovaným v snahe zabrániť páchaniu ďalšej jeho trestnej činnosti. Preto súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin. Súd zároveň obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Jany Bullovej vyplynulo, že u obžalovaného zistila prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu, jedná sa o alkoholizmus v treťom vývojovom štádiu s rozvinutou psychickou aj somatickou zložkou. U obžalovaného je prítomný aj syndróm závislosti na marihuane a pervitíne, pričom pobyt obžalovaného na slobode je nebezpečný, vzhľadom k tomu, že sa nedokáže na slobode zdržať konzumu alkoholu a v stavoch opitosti jeho konanie je impulzívne, konfliktné, agresívne, rizikové tak voči sebe.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval aj o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodenej Zdravotní pojišťovni Ministerstva vnútra ČR, se sídlém Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, IČ: 47114304 vo výške 5.047,-Kč a poškodenej Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, Korunní 98, 101 00 Praha 1 vo výške 5.950,-Kč. Výšky škôd u poškodenej boli preukázané jednak listinnými dôkazmi, hlavného mesta Prahy (čl. 143-150 - výkaz náhrad mzdy, potvrdenie o strate na mzde, úradný záznam, záznam o úraze, záznamový list knihy), ktorými preukázali, že suma 5.950,-Kč je náhradou platu za prvých 14 dní dočasnej práceneschopnosti poškodenej W. P., a výška škody Zdravotní pojišťovni Ministerstva vnútra ČR bola vyčíslená v sume 5.047,-Kč, ktorá taktiež je preukázaná listinnými dokladmi, a to dokladom vyčíslenia regresnej pohľadávky (čl. 157-164 rub). Takisto výška škody bola preukázaná aj výpoveďou svedka poškodenej W. P., ktorý potvrdil, že od zamestnávateľa mu bola vyplatená náhrada mzdy cca 6.000,-Kč.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Ružomberku do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodenej právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V zmysle § 86 písm. a/ Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.